

w punktach 1—8, względnie 13, lub też 16—20 załącznika za całą dobę, rzeczywiste zaś korzystanie z danego środka trwało krócej niż dobę, wówczas wynagrodzenie za każdy, choćby tylko rozpoczęty, okres 6-cio godzinny wypłaca się po 25 proc. ogólnej sumy pieniężnej, należnej za pełną (całą) dobę.

§ 6. Przepis § 5 nie odnosi się do wypadków, gdy przy zapotrzebowaniu środka przewozowego umówiono wynagrodzenie obliczane „za 1 kilometr”.

W tych wypadkach wynagrodzenie wypłaca się stosownie do obliczenia za ogólną ilość kilometrów drogi przebytej danym środkiem przewozowym.

§ 7. W razie korzystania z dostarczonego środka przewozowego za wynagrodzeniem obliczanem „za 1 kilometr” każdy rozpoczęty kilometr drogi przyjmuje się jako jednostkę całą.

Za ogólną ilość kilometrów drogi przebytej w kierunku powrotnym wypłaca się wynagrodzenie o tyle, o ile wynajmujący korzystał z dostarczonego środka przewozowego również w kierunku powrotnym.

§ 8. Jeżeli wynagrodzenie było umówione według stawki „za 1 kilometr”, wówczas każdą, choćby tylko rozpoczętą, godzinę pozostawiania dostarczonego środka przewozowego w dyspozycji wynajmującego poza faktyczną jazdą przyjmuje się za 4 kilometry przebytej drogi.

Kwotę w ten sposób obliczoną wypłaca się posiadaczowi (kierowcy) środka przewozowego łącznie z ogólną sumą wynagrodzenia należną mu za przebytą ilość kilometrów.

§ 9. Wynagrodzenie należy się również za okresy niezbędnych przerw (postojów) w czasie jazdy, o ile te nie zostały spowodowane z winy posiadacza (kierowcy) dostarczonego środka przewozowego.

Za „niezbędne” są uważane przerwy (postoje) w celu nakarmienia, względnie napojenia zwierząt pociagowych, uzupełnienia smarów, benzyny, względnie innych środków popędowych w celu naładowania, wyładowania, przeładowania i t. p.

Wynagrodzenia za postoje oblicza się według zasad ustalonych w §§ 5, 7 względnie 8 niniejszego rozporządzenia.

§ 10. O ile wynajmujący korzysta z dostarczonego środka przewozowego, jako osobowego, obowiązany jest posiadacz (kierowca) tegoż przewieźć bezpłatnie bagaż każdej przewożonej osoby do 15 kg. wagi.

Za przewóz bagażu każdej przewożonej osoby ponad 15 kilogramów wagi należy się posiadaczowi (kierowcy) środka przewozowego osobna dopłata według stawki ustalonej w rubryce „uwaga” załącznika.

§ 11. Dysponujący dostarczonym środkiem przewozowym nie ma obowiązku pokrywania żadnych wydatków wynikających ewentualnie z tytułu opłat rogatkowych (myt) mostowych, drogowych i t. p.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na całym obszarze województwa kieleckiego od dnia 1 stycznia do dnia 21 grudnia 1931 r. włącznie.

Wojewoda: *Paciorkowski*